

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) нормативно-правових актів, прийнятих у 1997-2000 роках на виконання статей 7, 8 Закону України “Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України”

м. К и ї в
1 березня 2001 року
№ 3-у/2001

Справа № 2-5/2001

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Корнієнка Миколи Івановича – суддя-доповідач,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) статей 7, 8 Закону України “Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України”, Постанови

Верховної Ради України “Про виплату в 1997 році установами Ощадного банку України грошових заощаджень громадян відповідно до Закону України “Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України” від 17 липня 1997 року № 472/97-ВР, Постанови Кабінету Міністрів України і Національного банку України “Про затвердження Порядку перерахування у 1997 році з Державного бюджету України установам Ощадного банку коштів для компенсації грошових заощаджень громадян України” від 31 жовтня 1997 року № 1210, Постанови Кабінету Міністрів України “Про виплату у 1998 році установами Ощадного банку України грошових заощаджень громадян України відповідно до Закону України “Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України” від 8 червня 1998 року № 825, Постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 8 червня 1998 р. № 825” від 29 вересня 1998 року № 1556, Постанови Кабінету Міністрів України “Про виплату в 1999 році установами Ощадного банку грошових заощаджень громадян України” від 25 березня 1999 року № 457, Постанови Кабінету Міністрів України “Про виплату у 2000 році установами відкритого акціонерного товариства “Державний ощадний банк України” та колишнього Укрдержстраху грошових заощаджень і страхових внесків громадян України” від 17 травня 2000 року № 817.

Заслухавши суддю-доповідача Корнієнка М.І. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Суб’єкт права на конституційне подання – Уповноважений Верховної Ради України з прав людини – звернувся з клопотанням до Конституційного Суду України визнати статті 7, 8 Закону України “Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України”, а також нормативно-правові акти, прийняті в 1997-2000 роках на виконання цих статей Закону, такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), оскільки, на його думку, законодавчі обмеження щодо повернення особистих заощаджень громадян України порушують найважливіші фундаментальні конституційні права і свободи громадян України та міжнародні стандарти в галузі прав людини.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень своїми ухвалами від 30 січня

2001 року у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо конституційності статей 7, 8 Закону України “Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України” відкрила конституційне провадження, а щодо відповідності Конституції України (конституційності) нормативно-правових актів, прийнятих у 1997-2000 роках на виконання статей 7, 8 зазначеного Закону, відмовила у відкритті конституційного провадження.

Нормативно-правові акти, які встановлювали порядок застосування статей 7, 8 Закону України “Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України” в 1997, 1998, 1999, 2000 роках, не можуть бути предметом розгляду Конституційного Суду України у зв'язку із закінченням строку їх дії, а отже, втратою чинності (частина перша статті 150 Конституції України, пункт 1 статті 13 Закону України “Про Конституційний Суд України”).

Виходячи з наведеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, пунктом 1 статті 13, статтями 45, 48, 50 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) Постанови Верховної Ради України “Про виплату в 1997 році установами Ощадного банку України грошових заощаджень громадян відповідно до Закону України “Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України” від 17 липня 1997 року № 472/97-ВР, Постанови Кабінету Міністрів України і Національного банку України “Про затвердження Порядку перерахування у 1997 році з Державного бюджету України установам Ощадного банку коштів для компенсації грошових заощаджень громадян України” від 31 жовтня 1997 року № 1210, Постанови Кабінету Міністрів України “Про виплату у 1998 році установами Ощадного банку України грошових заощаджень громадян України відповідно до Закону України “Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України” від 8 червня 1998 року № 825, Постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 8 червня 1998 р. № 825” від 29 вересня 1998 року № 1556, Постанови Кабінету

Міністрів України “Про виплату в 1999 році установами Ощадного банку грошових заощаджень громадян України” від 25 березня 1999 року № 457, Постанови Кабінету Міністрів України “Про виплату у 2000 році установами відкритого акціонерного товариства “Державний ощадний банк України” та колишнього Укрдержстраху грошових заощаджень і страхових внесків громадян України” від 17 травня 2000 року № 817 на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ